

Budowa pomnika

Generała Broni Józefa Dowbora Muśnickiego

Inicjatorem budowy

POMNIKA GENERALA BRONI JÓZEFA DOWBORA MUSNICKIEGO W LUSOWIE

jest

Towarzystwo Pamięci Generała Józefa Dowbora Muśnickiego w Lusowie

KOMITET BUDOWY POMNIKA

Bogusław Paplaczyk	- przewodniczący – sekretarz Towarzystwa
Józef Grajek	- członek - Prezes Towarzystwa
Urszula Danielewska	- członek – wiceprezes Towarzystwa
Maria Nowak	- członek – skarbnik Towarzystwa
Anna Grajek	- przewodnicząca Rady Muzeum
Barbara Nowak	- członek – Towarzystwa
Grzegorz Misiak	- członek – Towarzystwa
Magdalena Grzechulska	- członek – Towarzystwa
Robert Jankowski	- członek – Towarzystwa

KOMITET HONOROWY

Marek Woźniak	- Marszałek Województwa Wielkopolskiego
Piotr Florek	- Wojewoda Wielkopolski
Arcybiskup Stanisław Gądecki	- Metropolita Poznański
Jan Grabkowski	- Starosta Poznański
Tadeusz Czajka	- Wójt Gminy Tarnowo Podgórne

KOMITET WSPARCIA

Stefan Barłóg	- Prezes Zarządu Głównego Towarzystwa Pamięci Powstania Wlkp.
Aleksandra Kolendo	- Dyrektor Szkoły w Lusowie
Michał Krzyżaniak	- Dyrektor Muzeum w Lusowie
Paweł Lech Klepka	- Prezydent Unii Wielkopolan
Mieszko Kamiński	- członek – Towarzystwa Zielona Góra

Wielkopolski
Urząd
Wojewódzki

SAMORZĄD WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO
MAREK WOŹNIAK

TARNOWO
PODGÓRNE Poziom wyżej

SZANOWNI PAŃSTWO!

**NACZELNY DOWÓDCA POWSTANIA WIELKOPOLSKIEGO, ORGANIZATOR
I KORPUSU POLSKIEGO**

ORGANIZATOR I DOWÓDCA ARMII WIELKOPOLSKIEJ W 1919r.

Zasługuje na pomnik

W związku z tym

Zwracamy się z uprzejmą prośbą
Do Firm, Instytucji, Organów Samorządowych i Administracyjnych, Wojska Polskiego, Szkół,
Towarzystw Pamięci Powstania Wielkopolskiego, osób prywatnych, potomków Powstańców
Wielkopolskich i Dowborczyków

o wpisanie się
**w poczet budowniczych pomnika Generała Broni
Józefa Dowbora Muśnickiego poprzez**
wpłaty na konto nr

94 1020 4027 0000 1102 1247 0755

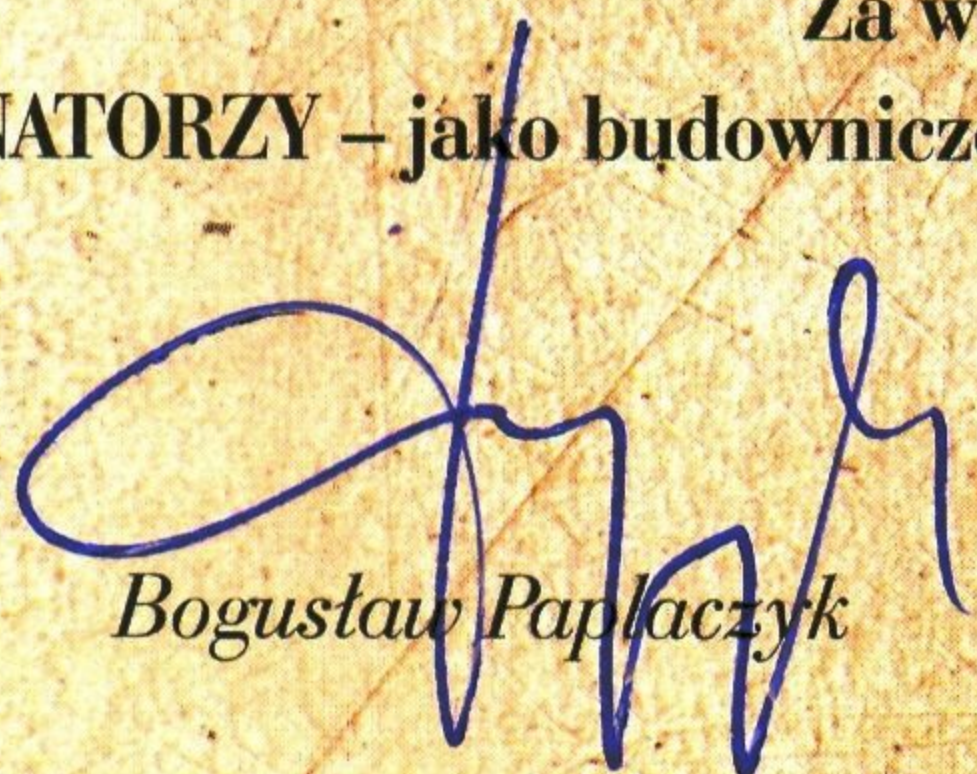
Banku PKO BP

z dopiskiem - Pomnik

**Pomnik dłuta profesora Roberta Sobocińskiego stanie w Lusowie
Tu żył Generał w latach 1919 – 1937 i spoczywa na miejscowym cmentarzu**

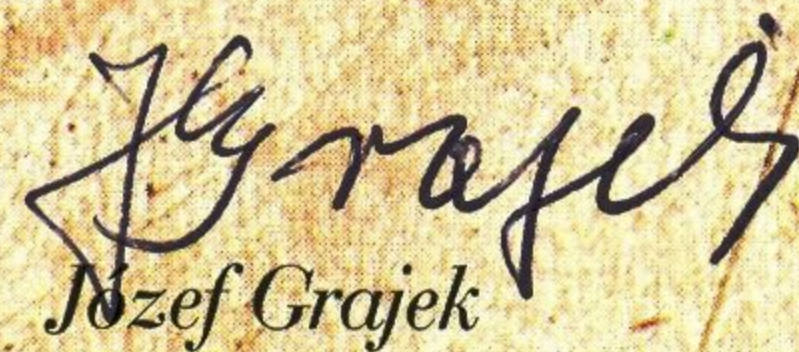
Za wsparcie serdecznie dziękujemy

DONATORZY – jako budowniczy pomnika zostaną zaproszeni na uroczystość otwarcia

Bogusław Papłaczyk

Przewodniczący Komitetu Budowy Pomnika

Józef Grajek

Prezes Towarzystwa Pamięci
gen. J. Dowbora Muśnickiego

Patronat Medialny

Telewizja Poznań, Radio Merkury, Głos Wielkopolski, Wydawnictwo IKS, Radio Emaus, Sąsiadka

JÓZEF DOWBOR MUŚNICKI

Generał broni Józef Dowbor Muśnicki swoją działalnością wpisał się w poczet osób wielce zasłużonych dla Polski, w tworzeniu polskiej państwowości po latach zaborów.

Był on twórcą i dowódcą I Polskiego Korpusu na terenie zaboru rosyjskiego, w okolicy Bobrujska, w latach 1917-1918, liczącego 26 tysięcy żołnierzy. Było to pierwsze Polskie Wojsko po zaborach, składające przysięgę wojskową na wierność odradzającej się Rzeczypospolitej.

W tym czasie okolice tworzącego się Korpusu z jednej strony otoczyły wojska bolszewickie, liczące pół miliona żołnierzy, a z drugiej strony wojska niemieckie liczące 300 tysięcy. Mimo tego, że nadal trwała I wojna światowa pomiędzy Niemcami a Rosją Bolszewicką, to jedni i drudzy byli przeciwni tworzeniu się polskiego wojska. Bolszewicy toczyli zaciętą wojnę z I Korpusem, a Niemcy postawili Dowborowi ultimatum, że jak nie rozwiąże korpusu, to oni to zrobią siłą.

Dowbor stanął przed dylematem. Co zrobić z korpusem? Namawiano go do walki z dwoma potężnymi wrogami. Jednak on nie uległ tej namowie, wiedząc, że w ciągu paru dni zgnieciono by cały korpus i około 30 tysięcy Polaków, będących pod jego opieką. Zawsze głosił hasło „żywi musimy powrócić do kraju bo nasza Ojczyzna żywych nas potrzebuje”.

Po negocjacjach z Niemcami, generał Józef Dowbor Muśnicki, zmuszony był dokonać demobilizacji korpusu. Na mocy tego postanowienia w czerwcu i lipcu 1918 roku Dowborczycy i ludność cywilna, także za zezwoleniem Niemców, pociągami wróciła do kraju. Było to najlepsze z możliwych postanowień Dowbora. Tą decyzją uratował on życie około 50 tysięcy Polaków, a Dowborczycy po powrocie do kraju zasilili tworzące się wojsko polskie, a Dowborowi Naczelnik Polskiego Państwa, Józef Piłsudski, zaproponował objęcie dowództwa nad Powstaniem Wielkopolskim.

Dowbor przyjechał do Poznania i po rozmowach z Komisariatem Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu objął dowództwo nad powstaniem w połowie stycznia 1919 roku. Za zgodą Komisariatu natychmiast przystąpił on do organizowania regularnego wojska. I już 26 stycznia 1919 roku, 1. pułk strzelców wielkopolskich, składał przysięgę wojskową w Poznaniu, na Placu Wolności.

W szybkim tempie powołano do wojska jedenaście roczników. Organizacyjnie wciąż brakowało 800 oficerów, pomimo przybycia m.in. 181 dowborczyków byłych podkomendnych generała w I Korpusie Polskim w Rosji. Dowbor polecił więc zorganizowanie trzech Szkół Oficerskich: Piechoty, Artylerii i Obrony Krajowej.

Wspierany przez Wielkopolan, Dowbor w ciągu trzech miesięcy stworzył Armię liczącą blisko 100 tysięcy żołnierzy, z wszystkimi rodzajami broni, najlepiej wyszkoloną i uzbrojoną.

Utworzona Armia Wielkopolska stała się gwarantem odzyskanych ziem wielkopolskich i ostatecznie wytyczyła zachodnią granicę II Rzeczypospolitej. Trzeba pamiętać, że mimo rozejmu 16 lutego 1919 r. w Trewirze, Niemcy aż do czerwca tego roku atakowali Wielkopolskę, z zamiarem na powrót przyłączenia jej do Rzeszy.

Nadto w tym czasie oddziały Armii Wielkopolskiej od marca 1919 roku walczyły m. in. w obronie Lwowa i o Polskie Kresy Wschodnie.

Potem w 1920 roku w Bitwie Warszawskiej, zwanej „Cudem nad Wisłą”, dywizje wielkopolskie odegrały znaczącą rolę w tym zwycięstwie.

Za te olbrzymie zasługi dla Polski, Komisariat Naczelnej Rady Ludowej 19 marca 1919 roku awansował Dowbora do rangi Generała Broni.

Józef Grajek